

og dermed øges statens indflydelse eller magt i forhold til centrene, idet de allerfleste institutioner henlægges under staten, som således får mulighed for ensartede styrings- og rammevilkår, hvilket igen muliggør et mere vidtgående samarbejde mellem de enkelte institutioner, som det hedder i lovforslagets bemærkninger.

Jeg har ikke mulighed for at bedømme det sagligt fordelagtige i denne ændring.

Når jeg læser, at bl.a. en sygeplejerskeuddannelse måske skal henlægges under universiteterne, kan jeg ganske vist spørge mig selv om det rimelige i en sådan ændring. Et universitet forsker. Der er den frie forskning selve meningen med institutionen, men en sygeplejerskeuddannelse har ikke med forskning at gøre, hvorfor dispositionen kan forekomme mig temmelig tvivlsom.

På samme måde med de hidtidige amtscentre for undervisningsmidler, som skal overdrages til Centre for Videregående Uddannelse, der knyttes sammen med afdelingen fra Danmarks Pædagogiske Institut. Jeg nærer på forhånd skepsis over for dette pædagogiske institut.

Jeg synes, at det med sin pædagogisk-ideologiske linje har bidraget til at forvirre og endda forringe undervisningen her i landet, idet Danmarks Pædagogiske Institut har været forrest i foragten for kundskabsmeddelelse som undervisningens afgørende formål, og jeg er derfor bekymret for at knytte netop centre for undervisningsmidler for tæt sammen med dette pædagogiske institut. Jeg er stærkt i tvivl om visdommen i en sådan ændring.

Kl. 17.25

Men stadig væk: Det kommer alt sammen af strukturreformen, og som deltagere i denne reform kan vi ikke sige andet end ja til L 107, forslag til lov om ændring af lov om Centre for Videregående Uddannelse m.v., og det gør vi derfor.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Nu skal jeg ikke kunne sige, hvad der har taget overhånd i påsken med hensyn til hr. Søren Krarups mange gøremål, om det er prædiken eller det er lovforslag nr. L 107. Jeg skal da også gerne medgive, at det er ret omfattende hørings svar, der er kommet.

Men jeg vil alligevel tillade mig at spørge, om hr. Søren Krarup deler nogle af de bekymringer, der i hørings svarene er netop for det forhold, som vi har beskæftiget os med i de sidste par

ordførerindlæg. Hvis man splitter centre for undervisningsmidler op og ud til nogle kommuner, der måske kunne tænke sig at tage noget af det – resten kan placeres i CVU'erne – hvad er det så for en model, Dansk Folkeparti kunne ønske sig på det her område?

Er Dansk Folkeparti ikke i det hele taget bekymret på baggrund af de meget, meget fyldige hørings svar, der ligger på det her område, hvor der gives udtryk for, at man er bange for, at den kompetence og ekspertise, der ligger på det her område, bliver splittet ad?

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg vil først lige berolige hr. Laustsen med, at jeg faktisk ikke havde L 107 med på prædikestolen, så forvirringen var ikke total.

Men jeg vil med hensyn til selve spørgsmålet sige, at jeg ikke synes, at jeg nærer den frygt, som hr. Bjarne Laustsen gør. Det er klart, at hele processen her, som består i, at de hidtidige strukturer ændres, afføder en voldsom bekymring hos dem, der nu får frataget det, der hidtil har været deres område. Og det fører så selvfølgelig til, at de også antyder, at der sker en saglig forringelse.

Jeg kan ikke vurdere det, at man ændrer amtscentre for undervisningsmidler på den måde, man gør her. Men jeg vil sige, ligesom jeg gjorde med L 106, at jeg faktisk har tillid til, at der er den samme vilje til med hensyn til undervisningsmidler at give de samme oplysninger og den samme hjælp, som er blevet givet af amtscentre.

Så jeg kan kun sige, som jeg har gjort tidligere, at jeg ikke deler hr. Laustsens bekymring.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg er utrolig glad for at høre, at hr. Krarups søgnebørn ikke skal udsættes for L 106 eller L 107 i prædiken, men jeg vil alligevel godt have lov at fastholde, at det jo slet, slet ikke er et spørgsmål om, at man tager noget fra nogen her. Det er slet ikke det, der er bekymringen.

Bekymringen er rent saglig og faglig. Der er i dag nogle centre for undervisningsmidler, der er opbygget således, at kommunerne kan trække på ekspertisen og kompetencen, der er i de centre. Og der bliver der sagt, at der ved at skille dem ad er en risiko for, at man slår noget i stykker, som er bygget godt op igennem en årrække.